ขอเชิญผู้บริหารและนิติกร
เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ

โครงการจัดฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นต่อการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้กับผู้บริหารทุกระดับ

กิจกรรม

“อบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสืบสวน การสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิด สำหรับผู้บริหารและนิติกร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร”

วันพฤหัสบดีที่ 10 กันยายน 2569

เวลา 12.30-16.30 น.

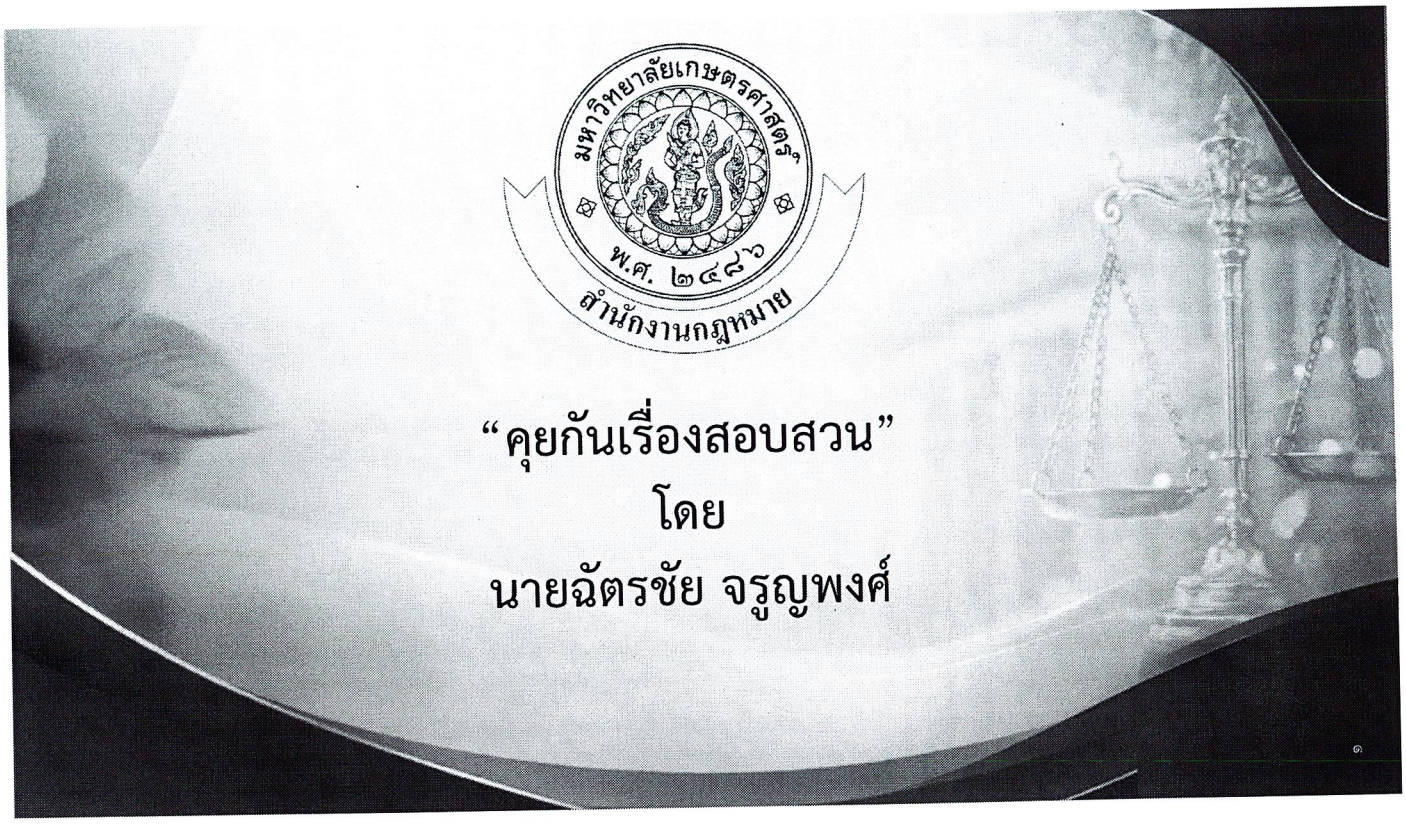
ณ ห้องประชุมไอทีศรีคเนศ ชั้น 1 อาคาร 22

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วิทยากรจากภายนอก

นายฉัตรชัย จรูญพงศ์

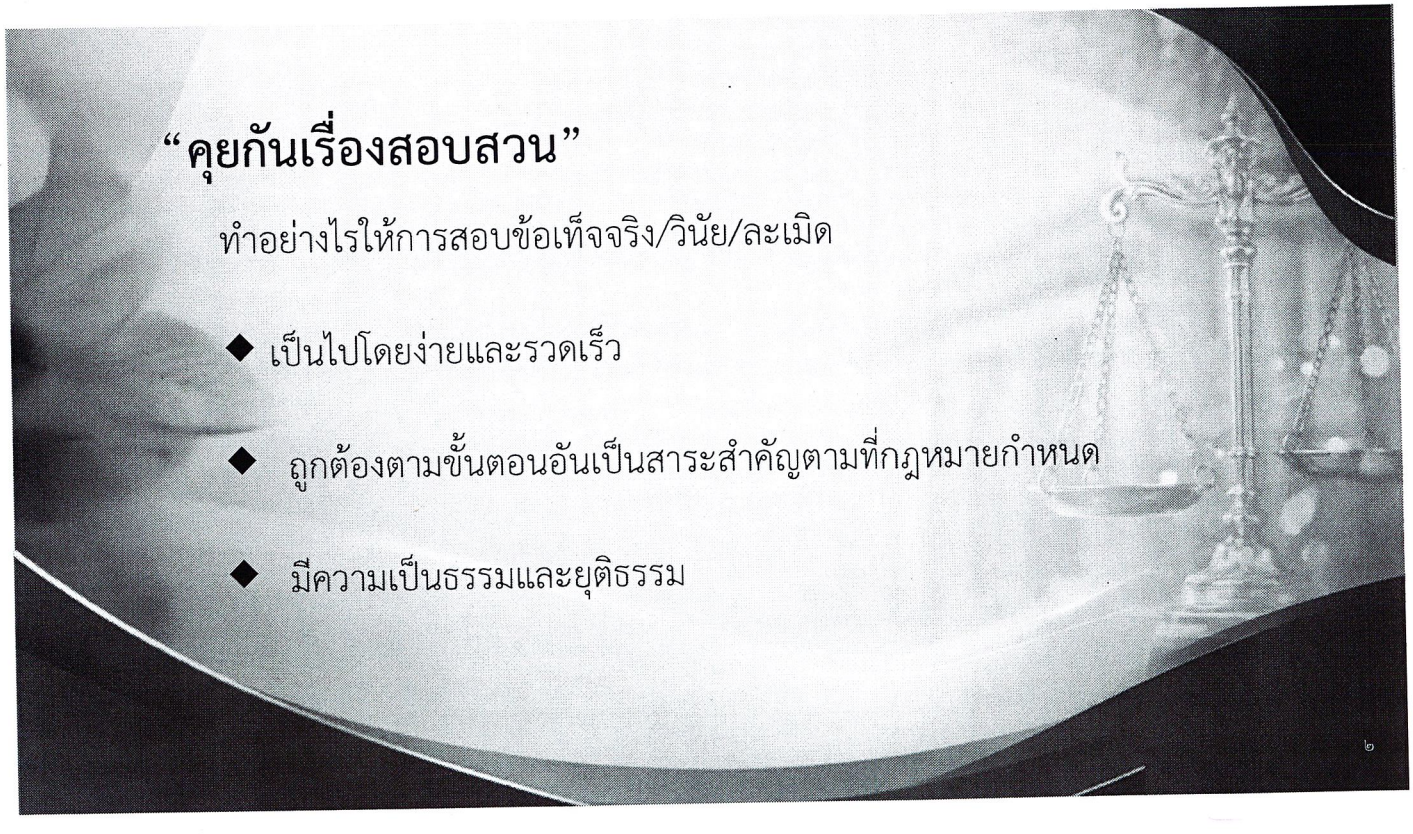
ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย
รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“คุยกันเรื่องสอบสวน”

โดย

นายฉัตรชัย จรูญพงศ์

“คุยกันเรื่องสอบสวน”

ทำอย่างไรให้การสอบข้อเท็จจริง/วินัย/ละเมิด

- เป็นไปโดยง่ายและรวดเร็ว
- ถูกต้องตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด
- มีความเป็นธรรมและยุติธรรม

คุณลักษณะที่กรรมการสอบสวนพึงมี

- มีความรู้เรื่องวินัยและการรักษาวินัย/กฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดเป็นอย่างดี
- มีทักษะและประสบการณ์ในการสอบสวน
- ให้เวลา
- มีความเป็นธรรมและยุติธรรม
- มีเครือข่าย
- แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

ทำอย่างไรให้การสอบสวน....เป็นไปโดยง่ายและรวดเร็ว

- การตั้งเรื่องมีความชัดเจน
- ศึกษาข้อเท็จจริงโดยละเอียดเพื่อวางแนวทางในการสอบสวน
  - กำหนดประเด็น
  - ระบุพยานบุคคล
  - ระบุพยานเอกสาร
  - ระบุพยานแวดล้อม
  - กำหนดแผนงานการสอบสวนชัดเจน
  - มีการเตรียมการสอบสวนล่วงหน้า

ทำอย่างไรให้การสอบสวน.....
ถูกต้องตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด

- มีองค์ความรู้
  - รู้นอก รู้ใน
  - รู้ถ้วน รู้ทั่ว
  - รู้ลึก รู้จริง
- คำนึงถึงหลักการที่เกี่ยวข้องทุกเรื่องที่รู้นำมาปรับใช้กับเรื่องที่สอบสวน
- คำนึงถึงขั้นตอนการสอบสวนตามที่กฎหมายกำหนด

ทำอย่างไรให้การสอบสวน....มีความเป็นธรรมและยุติธรรม

- คำนึงถึงหลักการในการสอบสวน
- คำนึงถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา/เจ้าหน้าที่
- การใช้ดุลพินิจในการรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
- การกำหนดฐานความผิดถูกต้องตามพฤติการณ์
- มีมาตรฐานหรือแนวทางการลงโทษ

กลไกในการดำเนินการทางวินัย
ตามพระราชบัญญัติ กพอ. พ.ศ. ๒๕๔๗

- พรบ. ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย คำว่า "ผู้บังคับบัญชา" ตามมาตรานี้ให้หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

สาระสำคัญในมาตรา ๔๙

◆ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา

*** มีมูลความผิดวินัย**

◆การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ⟹ ผู้บังคับบัญชาต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวน

◆การกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือความผิดปรากฏชัดแจ้ง

* ผู้บังคับบัญชาจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนก็ได้

◆การสืบสวน – การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อพิจารณากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

◆การสอบสวน – การหาพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งลงโทษให้เป็นไปตามกฎหมาย

◆ลักษณะความผิดทางวินัย – ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การสอบข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่การดำเนินการทางวินัย

กระบวนงานหรือขั้นตอนก่อนแต่งตั้งคณะกรรมการ

มีเรื่องกล่าวหา/ร้องเรียน

- บัตรสนเท่ห์ (หนังสือ สลค ที่ นว.๐๒๐๖/ว.๒๑๘ ลว ๒๕ ธค.๒๕๔๑)
- ผู้บังคับบัญชา
- บุคลากร
- บุคคลภายนอก
- สตง.
- ป.ป.ช.

๑๑

พิจารณาเนื้อหาของเรื่องกล่าวหา/ร้องเรียน

มีข้อเท็จจริง/พฤติการณ์/พยานหลักฐาน เพียงพอหรือไม่

ถ้าไม่มี - หากข้อเท็จจริงของเรื่องนั้นมีอยู่จริงอาจก่อให้เกิดความเสียหายให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยอาจมอบให้ต้นสังกัดดำเนินการ หรือมหาวิทยาลัยดำเนินการกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานถูกกล่าวหาร้องเรียนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

ถ้ามี - ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัย เว้นแต่วินัยไม่ร้ายแรง หรือความผิดปรากฏชัดแจ้ง

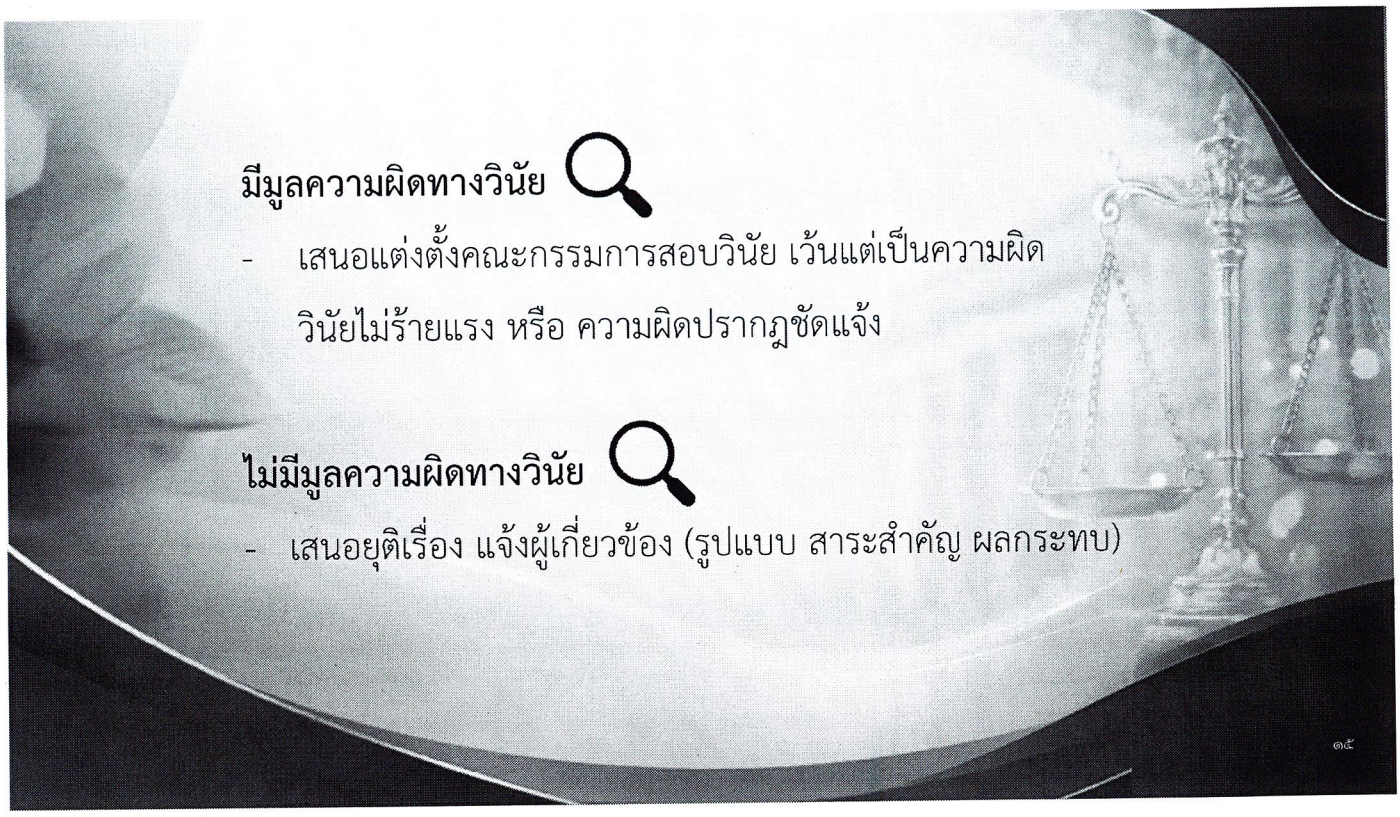
๑๒

กระบวนงานหรือขั้นตอนแต่งตั้งคณะกรรมการ

- รูปแบบคำสั่ง
- ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง
- องค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการ
- คำนึงถึงหลักความเป็นกลาง/ผู้มีส่วนได้เสีย

กระบวนงานหรือขั้นตอนการสอบข้อเท็จจริง

- วางแนวทางการแสวงหาข้อเท็จจริง กำหนดประเด็น/ กำหนดพยานบุคคล/ พยานเอกสาร
- แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกร้องเรียนรับทราบ เพื่อให้ถ้อยคำชี้แจง
- สอบพยานบุคคล/เรียกพยานเอกสาร
- สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา/ร้องเรียน
- แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกร้องเรียนรับทราบ เพื่อให้ถ้อยคำชี้แจง
- สรุปรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง

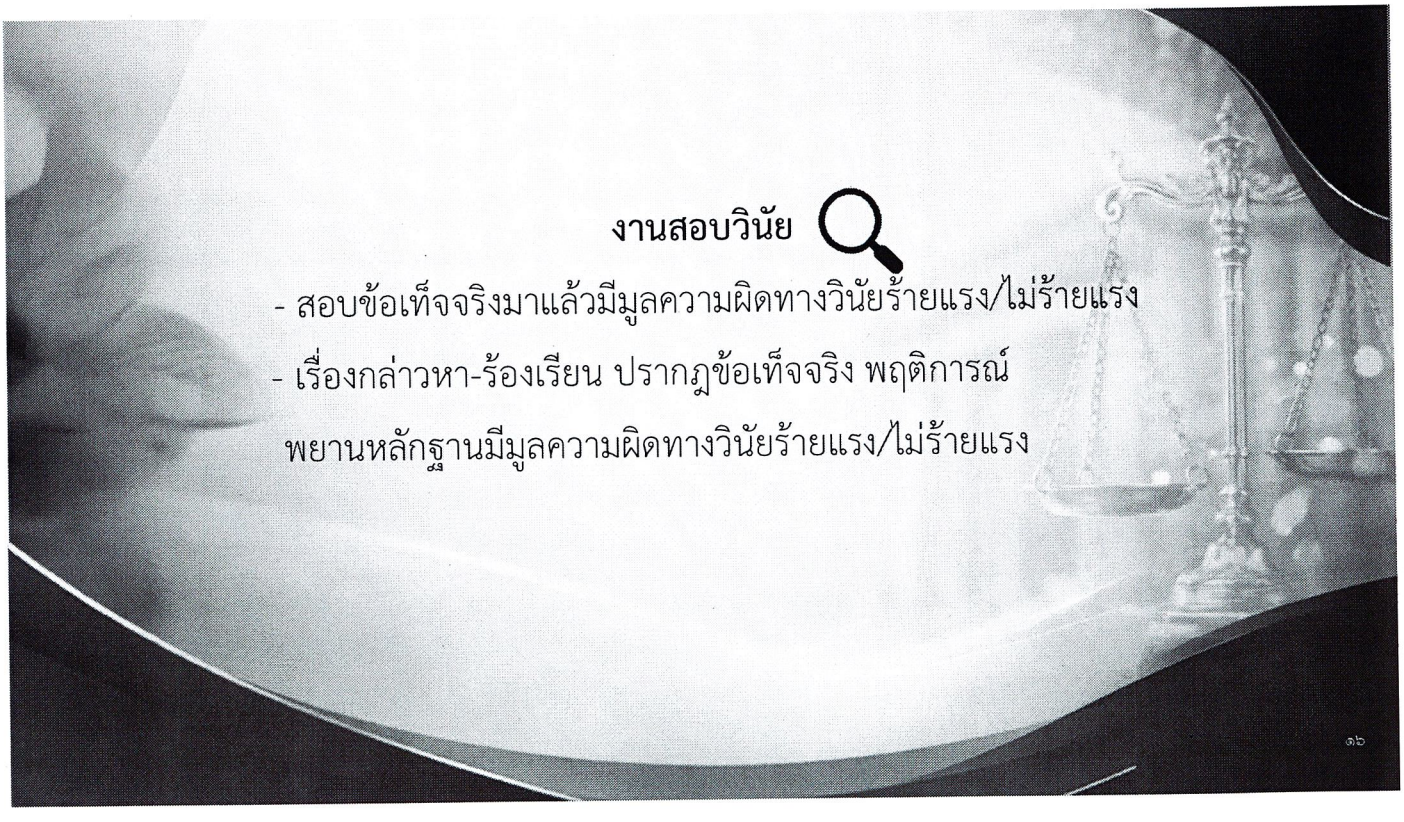

มีมูลความผิดทางวินัย

- เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัย เว้นแต่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือ ความผิดปรากฏชัดแจ้ง

ไม่มีมูลความผิดทางวินัย

- เสนอยุติเรื่อง แจ้งผู้เกี่ยวข้อง (รูปแบบ สาระสำคัญ ผลกระทบ)

งานสอบวินัย

- สอบข้อเท็จจริงมาแล้วมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง
- เรื่องกล่าวหา-ร้องเรียน ปรากฏข้อเท็จจริง พฤติการณ์ พยานหลักฐานมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง

กระบวนงานหรือขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

- รูปแบบคำสั่ง
- ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง
- องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการ
- คำนึงถึงหลักความเป็นกลาง
- การแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง/การคัดค้านกรรมการ

๑๗

กระบวนงานหรือขั้นตอนการสอบวินัย

- การคัดค้านกรรมการ
- วางแนวทางการสอบสวน กำหนดประเด็น/กำหนดพยานบุคคล/พยานเอกสาร
- องค์ประชุมของคณะกรรมการ/สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา/เงื่อนไขในการสอบสวน
- แจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา
- สอบพยานบุคคล /เรียกพยานเอกสาร
- แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา/ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหักล้างสรุปพยานหลักฐาน
- ลงมติ/จัดทำรายงานผลการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้ง /คำนึงถึงหลักความเป็นกลาง

๑๘

การลงโทษทางวินัยตามการชี้มูลความผิดของ ป.ป.ช.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พรบ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- ป.อาญา
- พรบ.ว่าด้วยความรับผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒

กระบวนงานหรือขั้นตอนก่อนออกคำสั่งลงโทษ

- พิจารณาสาระสำคัญของหนังสือชี้มูลความผิดให้ดำเนินการในเรื่องใด
- เรื่องที่มีการชี้มูลความผิดอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. หรือไม่
- เรื่องที่ชี้มูลความผิดมหาวิทยาลัยได้เคยดำเนินการทางวินัยและเคยสั่งลงโทษในเรื่องเดียวกันไปแล้วหรือไม่
- สถานะของผู้ถูกชี้มูลความผิด
- มีพยานหลักฐานใหม่ที่จะขอให้ ป.ป.ช. ทบทวนหรือไม่
- ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแจ้งให้ป.ป.ช. ทราบ แจ้งผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับแจ้งสิทธิอุทธรณ์
- ในกรณีที่เคยออกคำสั่งลงโทษทางวินัยไปแล้วในเรื่องเดียวกันกับความผิดที่มีการชี้มูลก่อนจะออกคำสั่งลงโทษต้องยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมก่อน

การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

- มีรายงานความเสียหาย จาก หน่วยงานภายใน/หน่วยงานภายนอก /สตง /ปปช/คำพิพากษาศาล/เอกชน
- ประเภทความเสียหาย ทุจริตเงินหรือทรัพย์สิน/ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ/คนร้ายโจรกรรมทรัพย์สิน/เพลิงไหม้อาคาร/อุบัติเหตุ (ก.คลัง ว.๕๖ ลว ๑๒ กย. ๒๕๕๐)
- ความเสียหายเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่
- อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (ป.พ.พ มาตรา ๔๔๘/พรบ.มาตรา ๙/มาตรา ๑๐ วรรคสอง
- อายุความสองปีนับแต่วันที่**หน่วยงานของรัฐ**รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันทำละเมิด
- อายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้สียหาย

กระบวนงานหรือขั้นตอนก่อนแต่งตั้งคณะกรรมการ

- บุคคลภายนอกเรียกร้องอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้หรือภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันทำละเมิด
- หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาว่าเกิดความเสียหาย (จำนวนเงิน)/เชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่/ไม่มีผู้รับผิดหรือไม่ ก่อนแต่งตั้งคณะกรรมการ (ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง)
- ความเสียหายเกิดขึ้นกับหน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง/เกิดจากผลของการกระทำเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน (ข้อ ๑๑)
- คดียังไม่ถึงที่สุด (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๕/๒๕๔๕)
- ความเสียหายที่แท้จริง
- แนวทางการชดใช้ประเภทอื่น (ตามระเบียบ ข้อ ๒๓)

กระบวนงานหรือขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการ

- รูปแบบคำสั่ง
- ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง
- องค์ประกอบ จำนวน และคุณสมบัติของกรรมการ (ข้อ ๘ วรรคสอง)
- กำหนดเวลาแล้วเสร็จในการพิจารณาของคณะกรรมการ
- คำนึงถึงหลักความเป็นกลางและผู้มีส่วนได้เสีย

กระบวนงานหรือขั้นตอนการสอบสวน

- การแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
- วางแนวทางการสอบสวน/กำหนดจำนวนความเสียหาย/กำหนดประเด็น/กำหนดพยานบุคคล/พยานเอกสาร
- องค์ประชุมของคณะกรรมการ/สิทธิของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหาย
- แบบบันทึกการสอบสวน (สล.๑)
- แจ้งสิทธิให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายทราบ เพื่อมีโอกาสได้ชี้แจงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม (ตามระเบียบ ข้อ ๑๕)
- สอบพยานบุคคล /เรียกพยานเอกสาร

กระบวนงานหรือขั้นตอนการสอบสวนลงมติ

- มีเจ้าหน้าที่จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
- คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมมิต้องใช้เต็มจำนวนที่เสียหาย
- หักส่วนความรับผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงาน
- มิให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ
- คำนวณค่าเสื่อม (กค.๐๕๐๗.๒/ว.๘๑ ลว ๒๗ สค ๒๕๔๕)
- กำหนดสัดส่วนความรับผิด(กค.ว.๖๖ ลว ๒๕ กย. ๒๕๕๐)
- จัดทำรายงานผลการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้ง /คำนึงถึงหลักความเป็นกลาง/ผู้มีส่วนได้เสีย

กระบวนงานหรือขั้นตอนภายหลังจากที่อธิการบดีวินิจฉัยสั่งการ

◆ **เรื่องที่ไม่ต้องรายงาน** (ประกาศก.คลัง เรื่องความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้และแจ้งสิทธิอุธรณ์ต่อหัวหน้าหน่วยงานรัฐ

- ส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้รัฐมนตรีพิจารณา
- แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และแจ้งสิทธิฟ้องศาลปกครอง

◆ **เรื่องที่ต้องรายงาน** ส่งสำนวนให้ ก.คลังตรวจสอบโดยยังไม่ต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

- อายุความสองปีนับจากวันที่ผู้สั่งแต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการ และภายใน ๑ ปี ๖ เดือน ถ้าไม่แจ้งผลภายใน ๑ ปี ๖ เดือน ให้ออกคำสั่ง และแจ้งสิทธิอุธรณ์ต่อหัวหน้าหน่วยงานรัฐ

การพิจารณาของกระทรวงการคลัง

◆กรณีหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดแต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิด สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนมีอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นกระทรวงการคลัง (ม.๑๐ วรรคสอง)

◆กรณีกระทรวงการคลังเห็นว่ามีผู้ต้องรับผิดเพิ่มขึ้นหรือต่างไปจากสำนวนที่ผู้แต่งตั้งส่งให้ตรวจสอบ หากยังไม่เคยสอบผู้นั้นให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการฯ ทำการสอบ และในกรณีที่

- ผลคำวินิจฉัยเหมือนก.คลัง ให้สั่งการให้ผู้นั้นรับผิดแล้วรายงานก.คลังเพื่อทราบ
- ผลคำวินิจฉัยแตกต่างไปจาก ก.คลัง ให้รายงาน ก.คลังพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่งและให้นำข้อ ๑๗ วรรคสี่และห้ามาใช้โดยอนุโลม

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๐ "

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการลงโทษทางวินัย ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดีหรือตำแหน่งอื่น ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และให้หมายความรวมถึงบุคลากรประเภทอื่นทุกประเภทโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๖ ทั้งนี้ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแล้วแต่กรณีความร้ายแรงของความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้ แต่ห้ามลงโทษต่ำกว่าปลดออก

ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยดังต่อไปนี้ ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก

(๑) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(๓) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน

(๔) ล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน

(๕) ประพฤติชู้สาวหรือกระทำอนาจารกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน เว้นแต่กรณีไม่ร้ายแรง อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษต่ำกว่าไล่ออกหรือปลดออกก็ได้

ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก

ข้อ ๖ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

(๑) อธิการบดี มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้นได้

(๒) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือน ทั้งนี้ ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีโดยมติสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก เว้นแต่ข้าราชการเทียบเท่าระดับ ๑๐ ขึ้นไป และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

กรณีอธิการบดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยมติสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษ

ข้อ ๘ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด การสั่งลงโทษให้กระทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งให้ระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใดมาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษและการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองด้วย

ข้อ ๙ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๖ ห้ามสั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือ ตัวอย่างที่ ๓ แนบท้ายข้อบังคับนี้

การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๖ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๔ แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๗ ห้ามสั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออก ตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาติดต่อเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(๓) การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะออกคำสั่งเดิม

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๗) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๘) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๑ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ตามข้อ ๗ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๓ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๗ เ ป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ห้ามสั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๑๔ คำสั่ง เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ ๑๒ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๕ แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๕ การสั่ง ยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ตามข้อ ๑๓ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๖ แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๑๗ ข้าราชการผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการดังกล่าวอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และเห็นควรสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณามีมติว่าหากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศคำสั่งหรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลอากาศเอก

(วีระ กิจจาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตรวจ.....

ร่าง/ทาน.....

พิมพ์.....

ตัวอย่างที่ ๑

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... .....
.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ..... โดยมีการกระทำผิดคือ.....ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน/กระทำผิดเล็กน้อย/ซึ่งควรลงโทษตัดเงินเดือน แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโดย .....สมควรลงโทษภาคทัณฑ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.... จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างที่ ๒

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... .....
.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ..... โดยมีการกระทำผิดคือ.....สมควรลงโทษตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน (ถ้าสมควรมีเหตุอันควรลดหย่อนก็ระบุเหตุนั้นไว้ด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.... จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... .....% เป็นเวลา.....เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างที่ ๓

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... .....
.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ..... โดยมีการกระทำผิดคือ.....สมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น (ถ้าสมควรมีเหตุอันควรลดหย่อนก็ระบุเหตุนั้นไว้ด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.... จึงให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ขั้น จากอัตราเงินเดือนระดับ.....ขั้น.....บาท คงให้ได้รับเงินเดือนขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษ.....(ไล่/ปลด).....ออกจากราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... .....
.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ..... โดยมีการกระทำผิดคือ.....ซึ่งสมควรลงโทษ (ไล่/ปลด)ออกจากราชการ (ถ้าสมควรมีเหตุอันควรลดหย่อนก็ระบุเหตุนั้นไว้ด้วย)และ สภามหาวิทยาลัย. ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลขที่ พ.ศ.)..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.... จึงให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....ที่...../.....ลงวันที่.....พ.ศ. .....
ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
.....
อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.....
โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/
ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น และรายงานการลงโทษตามลำดับ นั้น
.....(ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและ
สังกัดตลอดจนตำแหน่งเลขที่และเงินเดือนปัจจุบันด้วย).....
.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
การลงโทษดังกล่าวเป็นการลงโทษไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม โดย.....(ระบุความเห็นโดยสรุป)
.....
.....
.....
.....
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็นลดขั้น
เงินเดือน.....ขั้น/ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/ภาคทัณฑ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.... จึงให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลดและสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....ที่...../.....ลงวันที่.....พ.ศ. .....
ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
.....
อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ..... ข้อ.....
โดยให้คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ และรายงานการลงโทษตามลำดับ นั้น
.....(ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัดตลอดจนตำแหน่งเลขที่และเงินเดือนปัจจุบันด้วย).....
.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ได้ส่งเรื่องให้/รายงานการลงโทษไปยังสภามหาวิทยาลัย.....(ระบุชื่อส่วนราชการ)..... พิจารณาตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และ สภามหาวิทยาลัย.....(ระบุชื่อส่วนราชการ)..... ในการประชุมครั้งที่...../(เลขที่ พ.ศ.) เมื่อวันที่.....พ.ศ. .....
ได้พิจารณาเห็นว่าแล้วเห็นว่า (ถ้าการฟังข้อเท็จจริง กรณีกระทำผิด ฐาน และมาตราความผิดเปลี่ยนแปลงไปให้ระบุให้ปรากฏด้วย).....
.....
.....

.....จึงมีมติให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
เป็นเป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์..(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ... ข้อ.... จึงให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลดและสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. .....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป”

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่ได้มีการปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อกำหนดจรรยาบรรณทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุนให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดของมหาวิทยาลัยในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"ก.จ.ม." หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๓

"บุคลากรสายสนับสนุน" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำตามระเบียบ

กระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ พนักงานราชการสายสนับสนุนวิชาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ (เงินรายได้) ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์สำหรับบุคลากรประจำ พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือเจ้าหน้าที่ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

"จรรยาบรรณ" หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก โดยบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นหลักกำหนดความประพฤติของบุคคลในแต่ละกลุ่มอาชีพ และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้บุคคลในวิชาชีพนั้น ๆ มีคุณธรรมและจริยธรรม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
จรรยาบรรณของบุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับในหมวดนี้ ให้ใช้กับบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ยึดมั่นในหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

(๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

(๗) ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

(๘) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๙) ยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กร

ข้อ ๘ จรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพ การปฏิบัติงาน และหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม

(๒) เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๓) ละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง

(๔) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบ เสียสละ ตรงต่อเวลา อดทน เสมอภาค และปราศจากอคติ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณนั้นด้วย

(๕) ยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมและเสียสละในการพัฒนามหาวิทยาลัย

(๖) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาต้องมีความสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม และประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

(๒) ผู้บังคับบัญชาต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องรับฟังคำแนะนำและให้ความเคารพต่อผู้บังคับบัญชา ให้ความคิดเห็นและเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชาโดยสุจริตในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบของตน และหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม มีดังต่อไปนี้

(๑) บริการนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องานด้วยความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ

212

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือเกินกว่าปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือเกินกว่าปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ถือเป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หมวด ๒
กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ การลงโทษ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของบุคลากรสายสนับสนุน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบสวนโอนสำนวนการสอบสวนไปให้ ก.จ.ม. ดำเนินการต่อไป

ให้ ก.จ.ม. ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"นายกสภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หรือเรียกโดยย่อว่า ก.บ.ม. ตามข้อบังคับว่าด้วยคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

"หน่วยงาน" หมายความว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และประกาศมหาวิทยาลัย

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดี และหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัยภัฏพระนคร

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินและ/หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"นายกสภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หรือเรียกโดยย่อว่า ก.บ.ม. ตามข้อบังคับว่าด้วยคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

"หน่วยงาน" หมายความว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และประกาศมหาวิทยาลัย

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดี และหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัยภัฏพระนคร

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินและ/หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจสั่งการในการออกระเบียบประกาศ แนวปฏิบัติ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ผู้ที่สมัครเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๕.๑ คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕.๒ ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. โดยอนุโลม

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

(๙) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๖ ตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัย มี ๓ ประเภท ดังนี้

๖.๑ ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

๖.๒ ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๗) ผู้อำนวยสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

๖.๓ ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งวิชาการตามข้อ ๖.๑ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามข้อ ๖.๑ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยกำหนดกรอบอัตรากำลังและจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยโดยแสดงประเภท ชื่อตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง อัตราเงินค่าตอบแทน และจำนวนตำแหน่ง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่หน่วยงานมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยอาจบรรจุและแต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย โดยให้

ได้รับเงินเดือนสูงกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หน่วยงานใดมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะจ้างบุคคลที่มีความรู้ความสามารถประสบการณ์ หรือความชำนาญด้านใดเป็นพิเศษเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติจ้างตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่จะจ้าง

ข้อ ๘ เครื่องแบบ เครื่องหมายพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สอบแข่งขัน

(๒) คัดเลือก

(๓) วิธีการอื่น

หลักเกณฑ์ วิธีการสอบแข่งขัน วิธีการคัดเลือก และวิธีการอื่น เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชี ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

บุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๕ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ตามข้อ ๗

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ้างและบรรจุแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัย และทำสัญญาการปฏิบัติงานมีกำหนดระยะเวลาสี่ปี โดยมีการประเมินทุกปี เมื่อผลการปฏิบัติงานปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการปฏิบัติงาน ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างการปฏิบัติงานมีกำหนดระยะเวลาทุกสี่ปี

ผู้ได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่ง อาจให้ทดลองปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นตามระยะเวลาที่หน่วยงานกำหนด ตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑ ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ในระหว่างการทดลองปฏิบัติงาน หากปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับชั้นเสนออธิการบดีพิจารณาและสามารถสั่งให้ออกจากงานได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ครบระยะเวลาทดลองปฏิบัติงาน

ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติงาน ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการปฏิบัติงานการรับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับจากมหาวิทยาลัยในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๑ การย้าย การตัดโอนตำแหน่งและอัตราค่าตอบแทน การเปลี่ยนตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งออกจากงานไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหาย ให้มีสิทธิขอกลับเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยทำคำร้องขอพร้อมด้วยหนังสือรับรองประวัติการรับราชการทหาร ยื่นต่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากราชการทหาร อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายจ้างและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ดำรงตำแหน่งหนึ่งไปดำรงตำแหน่งอื่นในหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงานก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๒
หลักประกัน

ข้อ ๑๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การพัสดุหรือที่มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้บุคคลนำหลักทรัพย์มาวางเป็นประกันหรือจัดหาบุคคลมาทำสัญญาค้ำประกันไว้กับมหาวิทยาลัย ระยะเวลาการจ้าง แบบสัญญาจ้าง แบบสัญญาค้ำประกันและวิธีการทำสัญญาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๓
การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินค่าตอบแทน

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยทุกตำแหน่งเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงผู้ปฏิบัติงานและการปฏิบัติงานให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดยจัดให้มีการประเมิน ดังนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีกำหนดให้ประเมินปีละ ๒ ครั้ง เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงการปฏิบัติงาน เลื่อนเงินเดือน ให้รางวัลประจำปีและค่าตอบแทนอื่น ๆ การให้รางวัลจูงใจและการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่น ๆ

(๒) การประเมินเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับความก้าวหน้าในสายอาชีพ

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด มีผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงติดต่อกันสองครั้งและหน่วยงานได้ให้โอกาสพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานแล้ว หากการประเมินครั้งต่อไปยังมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง หน่วยงานอาจเสนออธิการบดีพิจารณาสั่งให้ออกจากงาน โดยถือว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดลง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

การเลื่อนเงินค่าตอบแทนพนักงานมหาวิทยาลัยตามผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้เลื่อนเงินค่าตอบแทน ปีละ ๒ ครั้ง และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ของงาน คุณภาพและปริมาณงาน ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณของพนักงานมหาวิทยาลัย ตลอดจนความสามารถ และความอุตสาหะในการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้สั่งเลื่อนขั้นเงินค่าตอบแทน หรือเลื่อนตำแหน่ง และให้รางวัลประจำปี หรือค่าตอบแทนอื่นๆ ให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยที่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๖ การประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ ให้หัวหน้าหน่วยงาน พัฒนาเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม ของพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) การศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน การปฏิบัติงานวิจัย

(๒) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) การปฏิบัติงานบริการทางวิชาการ

(๔) การทำผลงานทางวิชาการ

(๕) การแลกเปลี่ยนอาจารย์หรือนักวิชาการ

(๖) การอื่นใดที่จำเป็นหรือเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕
เงินค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ อัตราเงินค่าตอบแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามบัญชีเงินค่าตอบแทน ที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการอาจกำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิประโยชน์โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเกี่ยวกับการลา

(๒) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา

(๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทำการปกติ

(๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(๕) ค่าเบี้ยประชุม

(๖) สิทธิในการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(๗) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดมาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับการกำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยเพื่อให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติก็ได้

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนอัตราเงินค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นธรรมและมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนของเอกชน อัตราเงินเดือนของข้าราชการ และฐานะการคลังของประเทศ รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิประโยชน์ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

หมวด ๖
วันทำงาน การลา และสวัสดิการ

ข้อ ๒๓ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีของพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการ เว้นแต่พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสัญญาจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเพื่อทำงานเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะช่วงเวลาให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๔ การลามี ๘ ประเภท คือ

(๑) การลาป่วย

(๒) การลาคลอดบุตร

(๓) การลาดูแลภรรยาคลอดบุตร

(๔) การลากิจส่วนตัว

(๕) การลาพักผ่อน

(๖) การลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจจ์

(๗) การลาเข้ารับการตรวจเลือกทหารหรือเข้ารับการเตรียมพล

(๘) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

หลักเกณฑ์ วิธีการลา ผู้มีอำนาจอนุญาตการลา และการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้มีระบบสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นแก่พนักงานมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(๒) เงินช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

(๓) เงินช่วยพิเศษกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่กรรม

(๔) เงินสงเคราะห์กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่กรรม

(๕) สิทธิประโยชน์จากการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น

(๖) สวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไม่มีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ตาม (๑) (๒) และ (๓) โดยให้ได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ตามสิทธิของผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการจากทางราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดสวัสดิการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๗
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัย และจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

พนักงานมหาวิทยาลัยฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๒๗ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๒๘ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๐ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียน นักศึกษาหรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๑ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๒ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ข้อ ๓๓ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากร พ.ศ.๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๑๐ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งพนักงานมหาวิทยาลัยในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๗ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินค่าตอบแทน

(๓) ลดขั้นเงินค่าตอบแทน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแล้วแต่กรณีตามความร้ายแรงของความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้ แต่ห้ามลงโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนเสมือนผู้นั้นลาออกจากงาน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และต้องไม่น้อยกว่าอัตราการจ่ายเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนกรณีการเลิกจ้างที่กฎหมายแรงงานกำหนด

หมวด ๘
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๓๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่ออธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลันและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาและผู้มีอำนาจในการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๔๐ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓๘ ลงโทษตามควรแก่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙
การออกจากงาน

ข้อ ๔๑ พนักงานมหาวิทยาลัยออกจากงานเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ครบเกษียณอายุ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๔๓

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(๖) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

ให้พนักงานมหาวิทยาลัยเกษียณอายุในวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการลาออก ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ พนักงานมหาวิทยาลัยพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเมื่อ

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติงานของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (๕.๑)(๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ (๕.๒) (๑) (๒) (๕) หรือ (๖)

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (๕.๑) (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ (๕.๒) (๔)

(๔) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๕) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่ อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่คณะกรรมการมีมติว่าถ้าให้ทำหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๗) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือตามสัญญาจ้าง

การสั่งให้ออกจากงานตาม (๓) ให้ดำเนินการสอบสวน โดยนำข้อ ๓๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

การสั่งให้ออกจากงานตามวรรคหนึ่งให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยออกจากงานตามข้อ ๑๕ ข้อ ๔๑ (๒) (๔) (๖) และถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๗) แต่ทั้งนี้ อัตราที่กำหนดนั้นต้องไม่น้อยกว่าอัตราการจ่ายเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนกรณีการเลิกจ้างที่กฎหมายแรงงานกำหนด

ข้อ ๔๔ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ ให้ถือว่าพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งการ

หมวด ๑๐
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

ข้อ ๔๕ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน หรือลดเงินค่าตอบแทนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๔๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๔๗ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกเลิกจ้าง หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของหัวหน้าหน่วยงาน หรืออธิการบดี ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งถึงการกระทำ หรือวันทราบเหตุแห่งการกระทำ หรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๔๘ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งเลิกจ้าง ดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ หรือการสั่งเลิกจ้างให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

ข้อ ๔๙ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๔๕ หรือ ๔๖ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๔๗ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑
การนับระยะเวลา

ข้อ ๕๐ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๑ บรรดาบุคลากรไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ อาจารย์ประจำตามสัญญา และเจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาหรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสนับสนุนและสายงานวิชาการ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้ แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับและประกาศมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใส

๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการตามข้อบังคับนี้ ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยให้นำกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

พลอากาศเอก

(พลอากาศเอก วีระ กิจจาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณา
พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีหลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐานในการสอบสวนพิจารณา อันมีผลทำให้การบริหารราชการแผ่นดินของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินได้โดยถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๔๙ วรรคสาม และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ "

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดีหรือตำแหน่งอื่น ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และให้หมายความรวมถึงบุคลากรประเภทอื่นทุกประเภทโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่ากระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยพลัน เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หมวด ๒
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน หรือผู้ปฏิบัติงานประจำของมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐที่อธิการบดีเห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

คณะกรรมการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

ข้อ ๗ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

ในการแจ้งคำสั่งตาม (๑) ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่า มีสิทธิยื่นคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนด้วย

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๘(๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดหรือทุกคนได้ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๗) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้านโดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นโดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงเหตุผล

ในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี และให้เลขานุการคณะกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๓ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๑ ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๖ เมื่อมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

หมวด ๓
หน้าที่คณะกรรมการสอบสวน และวิธีการสอบสวน

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่

(๑) สอบสวนตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน

(๒) รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) จัดทำบันทึกไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวนด้วย

(๔) ห้ามไม่ให้บุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๕ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๙ และแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน โดยให้นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาขยายได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือบุบสลาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๑๗ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและการวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใดหรือผิดจรรยาบรรณข้าราชการกรณีใด ข้อใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๑๘ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาเป็นทางการในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และอีกหนึ่งฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาอย่างเป็นทางการแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณข้าราชการกรณีใด ข้อใด แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือผิดจรรยาบรรณข้าราชการกรณีใด ข้อใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือนัดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓

เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัดให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๓ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๑๘ เสร็จแล้วก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๓ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๑ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๑ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องกระทำต่อหน้ากรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๒๒ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๓ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๒๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน หรือกรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในที่สอบสวนได้

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำ

ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มาหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๔ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๓

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๔ และรายงานการสอบสวนตาม ข้อ ๓๓

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือกข้าราชการที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ และให้นำข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๔ (๔) ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาพาดพิงถึงข้าราชการผู้อื่นว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๑ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๓๔ ต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตาม ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ด้วย

หมวด ๔
การทำรายงานการสอบสวน

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ถ้ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๓ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

สำหรับการจ่ายเงินสมนาคุณแก่กรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕
การพิจารณาสั่งสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด สมควรยุติเรื่อง หรือการกระทำผิดยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

ข้อ ๓๕ ในกรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

หมวด ๖
การสอบสวนที่มิชอบและบกพร่อง

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๖ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ (๔) ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๗

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าว หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ ด้วย

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และข้อ ๓๘ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

หมวด ๗
การนับระยะเวลา

ข้อ ๔๐ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง มาบังคับใช้โดยอนุโลม เว้นแต่ข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลอากาศเอก

(วีระ กิจจาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตรวจ.....

ร่าง/ทาน.....

พิมพ์.....

แบบ สว. ๑

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วย บุคคลดังต่อไปนี้

๑. .....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธานกรรมการ
๒. .....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ
ฯลฯ ฯลฯ
๓. .....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ
๔. .....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือมีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้อื่นที่มิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งนี้ร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนนี้ด้วย ให้ประธานกรรมการรีบรายงานมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

- ตัวอย่าง -

แบบ สว. ๒

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตาม ข้อ ๑๗

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่...../..... ลงวันที่.....

ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจ้งแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับ

บันทึกนี้ ๑ ฉบับแล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ ๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีการสอบสวนร่วมแจ้งและ อธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ นี้เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้กกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ละให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกล่าวหา ๒ ฉบับเพื่อให้ผู้ถูกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อละวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

- ตัวอย่าง -

แบบ สว. ๓

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๘

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../..... ลงวันที่.....
ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้นาย/นาง/นางสาว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทรายข้อกล่าวหา ตามข้อ ลงวันที่....เดือน.....
พ.ศ. ..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด อย่างไร).....
.....
.....
.....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....
.....
.....
.....

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับแล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ ๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อ

๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้กล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกล่าวหา ๒ ฉบับเพื่อให้ผู้ถูกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อละวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

- ตัวอย่าง -

แบบ สว. ๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๒๔

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง..... (เรื่องที่กล่าวหา).....ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)..... ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคณะกรรมการสืบสวนมิได้ทำหรือจัดทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวง ขู่เข็ญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงขอลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสืบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า .....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)
ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(..... .....)
.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหา ตามข้อ ๒๔

๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๓. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

๔. ผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและรับรองการให้ถ้อยคำ

- ตัวอย่าง -

แบบ สว. ๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๒๔

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... (ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... และข้าพเจ้าได้ทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคณะกรรมการสืบสวนมิได้ทำหรือจัดทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวง ขู่เข็ญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงขอลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสืบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า .....(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)
ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(..... .....)
.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

๒. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

๓. ผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและรับรองการให้ถ้อยคำ

- ตัวอย่าง -

แบบ สว. ๖

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

เรียน .....(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)..... ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เพื่อสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ในเรื่อง .....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่..... เดือน.....พ.ศ. ..... และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ..... ข้อ..... ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑.มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไรในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย)

.....

.....

.....

.....

๒.คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....

.....

.....

.....

๓.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วย

เหตุผลอย่างไร).....
.....

๔.คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ... หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ..... ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....
.....
.....
.....
.....

๕.คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา)
.....

๖.คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้ถ้อยคำหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
.....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า.....
(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไรและในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไรและได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือ ไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๒๕ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ๒๕ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ(ถ้ามี)ไว้ด้วย)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๗.คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า.....
(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่

เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไรและผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ..... หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ..... หรือไม่อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๒ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก